

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 29T/14/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116010218
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Šenkár
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5116010218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina konaní pred samosudcom JUDr. Marekom Šenkárom, v trestnej veci obžalovaného Ľ. O., stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné na hlavnom pojednávaní konanom 14.03.2018 takto,

r o z h o d o l :

Obžalovaný: Ľ. O., nar. XX.XX.XXXX v Ž., trvale bytom B. XXXX/XXB, Ž., prechodne bytom bez prihlásenia Y. XXX/X, B., rozvedený, zamestnaný,

je v i n n ý , ž e

1) dňa 26.05.2015 v čase asi o 19:15 hod. v N., okr. Z. v rodinnom dome č. XXX pod vplyvom alkoholu počas zákroku uniformovanej hliadky OO PZ Bytča v zložení ppráp. W. J. a stržm. W. V.Š. neuposlúchol výzvy hliadky, aby upustil od protiprávneho konania a W. J.O. udrel päšťou do tváre, následne policajti voči nemu použili donucovacie prostriedky, avšak on naďalej aktívne útočil a snažil sa W. J. päšťami udrieť do tváre, následne mu pritlačil ruku k stene, do ruky udrel aj W. V. a po tom, čo mu policajti založili putá, chcel sa im vytrhnúť a všetci traja spadli na zem, čím spôsobil W. J. pomliaždenie v oblasti základného kĺbu palca pravej ruky s odreninou kože a pomliaždenie ľavého stehna ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali u menovaného pracovníka neschopnosť v trvaní 3 dní a W. V. spôsobil pomliaždenie v oblasti kĺbneho spojenia palca s prvou záprstnou kosťou na pravej ruke, ktoré zranenie si u menovaného vyžiadalo jednorazové lekárske ošetrenie,

2) od presne nezisteného dňa od konca mesiaca máj 2015 až do 10:00 hod. dňa 11.07.2015 sa napriek opakovanému zákazu svojej matky T. O. neoprávnene zdržiaval v suteréne rodinného domu č. XXX nachádzajúceho sa v obci N., okr. Z., kde opakovane prespával, pričom dňa 10.07.2015 v neskorých večerných hodinách rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách vedúcich do suterénu tohto rodinného domu, cez ktoré sa dostal do domu a v suteréne zostal spať až do 10:00 hod. dňa 11.07.2015,

t e d a

v bode 1/ obžaloby

- použil násilie v úmysle pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa,

v bode 2/ obžaloby

- neoprávnene vnikol do obydľia iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a voči chránenej osobe - blízkej osobe (§ 139 písm. c) Tr. zák.)

č í m   s p á c h a l

v bode 1/ obžaloby

- prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

v bode 2/ obžaloby

- zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Z a t o h o

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného zaraduje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Žilina podal na Okresnom súde Žilina dňa 19.02.2016 obžalobu pod sp. zn. 2Pv 444/15/5511-29 na obvineného Ľ. O. pre skutky podrobne rozvedené vo výroku tohto rozsudku právne kvalifikované ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v bode 1/ obžaloby a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ obžaloby.

V predmetnej trestnej veci okresný súd vydal trestný rozkaz, č.k. 29T/14/2016-201 zo dňa 23.02.2016, ktorým bol obvinený Ľ. O. uznaný za vinného zo skutkov v celom rozsahu podľa podanej obžaloby. Za uvedené trestné činy mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. súd uložil obvinenému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto trestnému rozkazu podal riadne a včas odpor obvinený.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby, obžalovaný po poučení podľa § 257 Tr. por., a to v rozsahu odsekov 1 až 8 urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutkov uvedených v podanej obžalobe. Po jeho vyjadrení bol obžalovaný opakovane poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. por. o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), na čo následne uviedol, že tomuto poučeniu porozumel. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) a formou otázok zistil, či

- rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, dopustil sa v bode 1) prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2/ obžaloby zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.,
- bol poučený o svojich právach, najmä práve na obhajobu, na slobodnú voľbu obhajcu a možnosti radiť sa s obhajcom o spôsobe obhajoby,
- rozumie právnej kvalifikácii skutkov, rozumie tomu, že to čo spáchal je v bode 1) prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a v bode 2/ obžaloby zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.,
- bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu,

- dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchané skutky.

Obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal odpoveďou áno. Navyiac uviedol, že spáchané trestné činy veľmi ľutuje. Pretože súd nemal pochybnosti o vážnosti a určitosti prejavu obžalovaného pri odpovedaní na jednotlivé položené otázky, s doporučujúcim stanoviskom prokurátora a svedkov - poškodených W. J., W. V., V. M. B., T. O. a Ľ. O., prijal vyhlásenie obžalovaného o vine zo žalovaných skutkov a v tejto časti nevykonával kontradiktórne hlavné pojednávanie.

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu o treste a ochrannom opatrení, v tejto časti vykonal súd dokazovanie správami týkajúcimi sa osoby obžalovaného, teda správou o povesti obžalovaného z miesta bydliska - Správa Mesta Ž. a Mesta B. na č.l. 238-239; 240; Správou - pracovným hodnotením spol. S.-SK, M..L..T. na č.l. 237; odpisom z registra trestov na č.l. 221-222; lustráciou v Registri priestupkov na č.l. 241; znaleckým posudkom č. 30/2015 W.. N. Y. na č.l. 13-28, a to so súhlasom prokurátora a obžalovaného; výsluchom svedkyne F. Z..

Svedkyňa F. Z. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že s obžalovaným žijú spolu tri roky odkedy sa spoznali v spoločnej domácnosti u nej v byte. Alkoholické nápoje obžalovaný nepožíva, nenavštevuje žiadne pohostinstvá, trávia spolu všetok voľný čas a majú spoločné zamestnanie v B. vo firme S.-SK, M..L..T.. Počas tohto obdobia sa nedostali s obžalovaným do nejakých závažnejších konfliktných situácií. Nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný mal počas tohto obdobia konflikt s niekým iným. Vzťah ku svojim rodičom mal obžalovaný počas tohto obdobia normálny, komunikujú cez telefón, SMS, nenavštevujú sa zatiaľ, lebo na to nie je čas, a ani jeho rodičia neboli zatiaľ u nich.

Z aktuálneho odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 4 - krát súdne postihnutý, pričom v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný Ľ. O. bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/12/2014 zo dňa 01.07.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 01.07.2014, a to za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zákona. Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmienecným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky s probačným dohľadom, do 02.07.2016. Zároveň bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a zaplatiť dlhované výživné a riadne a včas platiť bežné mesačné výživné. Dňa 07.06.2016 mu bolo toto podmienecné odsúdenie ponechané v platnosti, pričom skúšobná doba mu bola predĺžená o 2 roky.

Zo správy Mesta Ž. a Mesta B. na č.l. 238-239; 240 okrem základných informácií o osobe obžalovaného vyplýva, že obžalovaný Ľ. O. bol 3 - krát prejednaný mestom Ž. za menej závažné priestupky, ktoré podľa § 52 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov prejednávajú obce, z toho v dvoch prípadoch boli priestupky vybavené pohovorom.

Z lustrácie v Registri priestupkov na č.l. 241 súd zistil, že obžalovaný bol 1 - krát postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bolo uložené pokarhanie (pozn. rozhodnutie právoplatné dňa 18.08.2015) a 1 - krát za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta nezaplatená na mieste vo výške 33 Eur (pozn. rozhodnutie právoplatné dňa 11.01.2017).

Zo Správy - pracovné hodnotenie spol. S.-SK, M..L..T. na č.l. 237 okrem iného vyplýva, že do označenej firmy nastúpil obžalovaný dňa 08.01.2018 na základe uzatvorenej pracovnej zmluvy ako mechanik - údržbár. Pracovné povinnosti si plní veľmi dobre. Dodržiava pracovnú disciplínu. Vzhľadom ku svojej profesii denne prichádza do styku s pracovníkmi všetkých úsekov. Vzťahy s ostatnými zamestnancami sú na korektnej úrovni. Nebola zaznamenaná žiadna sťažnosť na jeho správanie. Práve naopak. Pracovníci, ako aj vedenie spoločnosti vyjadrujú spokojnosť s jeho prácou. Žiadne porušenie pracovnej disciplíny z jeho strany nebolo. Taktiež nebolo zistené požívanie alkoholických nápojov, resp. návykových látok.

Zo znaleckého posudku č. 30/2015 W.. N. Y. na č.l. 13-28, prečítaného so súhlasom prokurátora a obžalovaného okrem iného vyplýva, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti na alkohole III. štádium podľa Jellineka. Iná látková, či nelátková závislosť nebola zistená. Vzhľadom k zistenému

Syndrómu závislosti na alkohole, jeho participácii na trestnej činnosti, neschopnosti dlhodobejšej abstinencie, ďalej vzhľadom k aktuálnemu postoju k alkoholovej problematike a zohľadnení sociálnej situácie, znalkyňa navrhla, aby mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie v ambulantnej forme.

Pokiaľ ide o výrok o treste, okresný súd uvádza nasledovné skutočnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému, okresný súd obligatórne zisťoval pomer tzv. poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom dospel k nasledovnému záveru.

Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu žalovanej trestnej činnosti priznal a túto úprimne oľutoval vyhodnotil okresný súd pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere jednoznačne v jeho prospech (poľahčujúca okolnosť - § 36 písm. l) Tr. zák.). Ako priťažujúca okolnosť bola u obžalovaného zistená okolnosť uvedená v ust. § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/12/2014 zo dňa 01.07.2014, právoplatným a vykonateľným dňa 01.07.2014, a to za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Tr. zákona. Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, s podmienočným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky s probačným dohľadom, do 02.07.2016. Zároveň bolo obžalovanému uložené obmedzenie spočívajúce v povinnosti zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a zaplatiť dlhované výživné a riadne a včas platiť bežné mesačné výživné. Dňa 07.06.2016 mu bolo toto podmienočné odsúdenie ponechané v platnosti, pričom skúšobná doba mu bola predĺžená o 2 roky. Obžalovaný sa tak teraz súdnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe tohto predchádzajúceho podmienočného odsúdenia. Okresný súd preto pri úvahách o ukladaní trestu zistil rovnovážny pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u obžalovaného s poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona.

Ako priťažujúca okolnosť bola u obžalovaného zistená okolnosť uvedená v ust. § 37 písm. h) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov, avšak s ohľadom na právnu kvalifikáciu jeho konania a povinnosť súdu ukladať obžalovanému trest odňatia slobody pri aplikácii tzv. asperačnej zásady, túto okolnosť súd nevyjadril vo výroku o treste a ani ju neaplikoval. Okresný súd v uvedenej súvislosti uvádza, že obžalovaný spáchal v tomto konaní dva úmyselné trestné činy. Túto inak priťažujúcu okolnosť - ust. § 37 písm. h) Tr. zák., teda spáchanie viacerých trestných činov však okresný súd už zároveň neprihliadal, nakoľko aplikoval obligatórne tzv. asperačnú zásadu, ktorá sama o sebe predpokladá spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom. V opačnom prípade by išlo o tzv. dvojité pripočítanie tej istej okolnosti a duplicitné zvýšenie trestnej sadzby trestu odňatia slobody, čo by bolo celkom nepochybne v rozpore so zásadou ne bis in idem. V uvedenej súvislosti okresný súd poukazuje na rozhodovaciu činnosť Krajského súdu v Žiline (Jtk 4/14), z ktorej vyplýva, že: „Použitie jednej a tej istej okolnosti - spáchanie viacerých trestných činov, na vyvolanie dvoch pre obžalovaného negatívnych dôsledkov v podobe súčasného zvýšenia hornej i dolnej hranice trestnej sadzby odporuje princípu spravodlivej konkurencie dvoch zákonných ustanovení, a to § 41 ods. 2 Tr. zák. na jednej strane a § 38 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák. na druhej strane. Súčasné použitie označených ustanovení Trestného zákona odporuje i zaužívanému princípu zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti (§ 38 ods. 1 Tr. zák.) v neprospech obžalovaného. V prípade takejto konkurencie bude mať prednosť špeciálne ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. a obligatórny postup podľa neho pred ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h) Tr. zák. Na okolnosť, ktorá je dôvodom na zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. - spáchanie dvoch alebo viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, nemožno zároveň prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák. - spáchanie viacerých trestných činov. Ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, hodnotiť zároveň ako priťažujúcu v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného.“

Okresný súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 šesť mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdených trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Okresný súd uložil obžalovanému úhrnný nepodmienočný trest odňatia slobody, a to za súčasného použitia ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., ktoré upravuje podmienky pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

S poukazom na zabezpečené a oboznámené správy o povesti obžalovaného, spôsob akým doposiaľ viedol svoj život, a to predovšetkým v období po spáchaní predmetných skutkov považoval okresný súd za také pomery páchatela, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody. Pomery páchatela sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a tiež o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citeľný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citeľnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatela, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo páchatelky a pod.). Okresný súd v uvedenej súvislosti poukazuje na správy o povesti obžalovaného z miesta bydliska obžalovaného, jeho kladné pracovné hodnotenie, ako i v neposlednom rade jeho aktuálne rodinné a osobné pomery (pozn. vzťah s družkou a naprávajúce sa vzťahy so svedkami - poškodenými T. O. a L. O., ako rodičmi obžalovaného). Na základe takto zistených osobných pomerov obžalovaného, dospel okresný súd potom k záveru, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby odňatia slobody by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Preto okresný súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na samotnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby s poukazom na ust. § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zák. Najprísnejšie trestným bol v posudzovanom prípade zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ obžaloby so zákonom ustanovenou trestnou sadzbou 3 roky až 8 rokov. Okresný súd teda dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob spáchania činov a ich následky, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu, jej pomery a možnosť jej nápravy, skutočnosť, že sa k spáchaniu súdnej trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval, na dosiahnutie účelu trestu uloženie tohto druhu trestu je postačujúce. Takto uložený trest považoval súd za zákonný a primeraný, napíňajúci znaky individuálnej, ako i generálnej prevencie. Pokiaľ ide o voľbu druhu trestu, okresný súd po vykonanom dokazovaní v predmetnej veci dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti posudzovaného prípadu, postoj obžalovaného, práve uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zabezpečí naplnenie znakov individuálnej, ako i generálnej prevencie najúčelnejšie. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa teraz súdnej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia v inej veci (rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 9T/12/2014 z 01.07.2017, právoplatný a vykonateľný 01.07.2014). Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu

Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru okresného súdu uložený trest (pozn. mimoriadne znížený nepodmienečný trest odňatia slobody) bude v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil dvoch úmyselných trestných činov (pozn. 1 prečinu a 1 zločinu), bol preto okresný súd povinný obligatórne ukladať obžalovanému trest pri aplikácii tzv. asperačnej „zostrujúcej“ zásady v zmysle ust. § 41 ods. 2 Tr. zák. Podľa citovaného ustanovenia, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu; súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody.*) Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. (*podľa nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. slová "súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" v texte za bodkočiarkou v § 41 ods. 2 Trestného zákona nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.). Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

K aplikácii tzv. asperačnej zásady v posudzovanom prípade okresný súd uvádza nasledovné skutočnosti. Pri ukladaní trestu odňatia slobody podľa asperačnej (zostrujúcej) zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) sa postupuje tak, že horná hranica trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona sa zvyšuje o 1/3 bez ohľadu na dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti trestnej zákona. V predmetnej veci však okresný súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 428/2012 z 28.11.2012, podľa ktorého „Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou "súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody" zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky stráca účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť“. S ohľadom k tejto skutočnosti, preto okresný súd s poukazom na znenie nálezu vo výroku o treste aplikoval tzv. asperačnú zásadu, pričom vzhľadom na trestnú sadzbu činu najprísnejšie trestného - zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v bode 2/ obžaloby, bola táto asperačná trestná sadzba v rozpätí 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov.

Pokiaľ ide o výrok súdu, ktorým podľa § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, okresný súd stručne poznamenáva, že uvedený záver vyplynul jednoznačne zo záverov znaleckého posudku č. 30/2015 W.. N. Y. na čl. 13-28.

K dôvodom uvádzaným obžalovaným v záverečnej reči okresný súd stručne poznamenáva, že sa ani s jedným z týchto argumentov nestotožnil. Obžalovanému nebolo možné s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na cit. ust. § 49 ods. 3 Tr. zák. uložiť iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom do úvahy s prihliadnutím na právnu kvalifikáciu skutkov uvedených v obžalobe neprichádzal ani iný alternatívny trest, a to pre nesplnenie zákonných podmienok predpokladaných Trestným zákonom.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Žilina do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.